

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1264/2020
10.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Драгана Аћимовића, Јасмине Васовић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и др., због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у саизвршилштву из члана 350. став 3. у вези става 2. у вези члана 33. Кривичног законика и др., одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених АА и ББ, адвоката Милана Максимовића и Филипа Домазета, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К 135/19 од 17.06.2020. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 620/20 од 16.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 10.12.2020. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених АА и ББ, адвоката Милана Максимовића и Филипа Домазета, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К 135/19 од 17.06.2020. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 620/20 од 16.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К 135/19 од 17.06.2020. године, поред осталих, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у саизвршилаштву из члана 350. став 3. у вези става 2. у вези члана 33. Кривичног законика, а окривљени ББ због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи помагањем из члана 350. став 3. у вези става 2. у вези члана 35. Кривичног законика па је окривљени АА осуђен на казну затвора у трајању од 2 године, коју ће издржати по правноснажности пресуде, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 17.10.2012. године до 23.10.2012. године, а окривљени ББ је осуђен на казну затвора у трајању од 1 године, коју ће издржати по правноснажности пресуде.

Према окривљеном ББ, сходно члану 80. и 87. у вези члана 350. став 5. Кривичног законика, изречена је мера безбедности одузимања предмета извршења кривичног дела, и то путничког моторног возила марке „Голф 4“, ближе одређеног у изреци првостепене пресуде.

Истом пресудом, поред осталих, обавезани су окривљени АА и ББ да солидарно плате трошкове кривичног поступка суду, у износу од 24.600,00 динара, а на име паушала износ од по 15.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 620/20 од 16.09.2020. године, одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца ВЈТ у Нишу, браниоца окривљеног АА и браниоца окривљеног ББ и првостепена пресуда, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости благовремено су поднели:

- бранилац окривљеног АА, адвокат Милан Максимовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд уважавањем поднетог захтева, у целости преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или да побијане пресуде укине у односу на окривљеног АА и предмет врати на поновни поступак и одлуку надлежном првостепеном суду.

- бранилац окривљеног ББ, адвокат Филип Домазет, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд уважавањем поднетог захтева, у целости преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или да побијане пресуде укине у односу на окривљеног ББ и предмет врати на поновни поступак и одлуку надлежном првостепеном суду.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерке захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих су поднети захтеви за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтевима, нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених АА и ББ, су неосновани.

Оба браниоца као разлог подношења захтева за заштиту законитости истичу битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. Наиме, према наводима поднетих захтева побијане пресуде засноване су на доказу на коме се према одредбама ЗКП не могу заснивати, при чему као незаконит доказ браниоци означавају исказ који је окривљени ВВ дао пред истражним судијом Основног суда у Нишу на записнику Ки 2430/12 од 05.10.2012. године, истичући да је исти у целости морао бити издвојен из списка предмета, обзиром да је у једном делу дат без присуства браниоца и без претходно обављеног поверљивог разговора окривљеног са браниоцем.

По оцени Врховног касационог суда, побијаним правноснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених неосновано указује.

Наиме, на исту битну повреду одредаба кривичног поступка, браниоци окривљених указивали су и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а Апелациони суд у Нишу, као другостепени, је у својој пресуди Кж1 број 620/20 од 16.09.2020. године на страни 4. став 1. изнео јасне разлоге због чега прихвата као правилан став првостепеног суда да је део одбране окривљеног ВВ која је дата на записнику о саслушању осумњиченог дана 05.10.2012. године, до тренутка приступа браниоца, изузета по примедби браниоца, јер се на њој не може заснивати пресуда, док наведени записник у делу у коме је овај окривљени, изнео своју одбрану, у присуству браниоца, представља законит доказ на коме се може засновати судска одлука, односно разлоге које је првостепени суд о томе изнео на страни 14. и 15. образложења своје пресуде. Како ове разлоге и Врховни касациони суд у свему прихвата као јасне и довољне, то у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на њих и упућује, а наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених оцењује неоснованим.

У вези са истом повредом одредаба кривичног поступка, у захтевима за заштиту законитости истиче се, такође, да се на предметном записнику о саслушању осумњиченог не може заснивати пресуда и из разлога што окривљеном није омогућен поверљив разговор са браниоцем пре саслушања.

Наиме, стоји чињеница да окривљени ВВ, који није имао браниоца од почетка саслушања, са истим након што је приступио на саслушање није имао поверљив разговор. Међутим, изложени наводи захтева су неосновани, будући да, по ставу Врховног касационог суда, наведена околност - при чињеници да је из списка предмета видљиво да је окривљени ВВ, приликом саслушања пред истражним судијом у својству осумњиченог, дана 05.10.2012. године, поучен о својим правима у кривичном поступку, пре свега о праву на браниоца, те да није дужан да изнесе своју одбрану, нити да одговара на поједина питања, не чини тај доказ односно његов исказ незаконитим, нити су на тај начин повређена права окривљеног на одбрану, посебно имајући у виду да према одредбама чланова 69. став 1. тачка 2) и 71. тачка 1) ЗКП, који је важио у време предузете радње, ухапшени и бранилац имају право, али не и обавезу да пре првог саслушања обаве поверљив разговор, па самим тим ни поука о праву на поверљив разговор, као ни констатација у вези такве поуке на записнику, у конкретном случају, нису ни били обавезни и не чине његов саставни део.

Осталим наводима поднетих захтева, оба браниоца оспоравају утврђено чињенично стање у правноснажним одлукама и указују на погрешну оцену доказа, посебно исказа сведока и листинга телефонских позива и полемишу са анализом ДНК трагова, чиме заправо указују на повреду члана 440. ЗКП, те надаље истичу и повреду начела „in dubio pro geo“ из члана 16. став 5. ЗКП, што не представља разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, због чега се Врховни касациони суд у оцену ових навода није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић